

Nieuwsbrief ERF Updates - Nummer 15, 2017

Nummer 15, 2017

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:2600](#) 05-07-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:2608](#) 04-07-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:2699](#) 04-07-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:2057](#) 27-06-2017

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:2793](#) 20-06-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:2032](#) 20-06-2017

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2016:1432](#) 12-04-2016

Rechtbank

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:3681](#) 14-07-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:3560](#) 04-07-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:3381](#) 30-06-2017

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2017:4414](#) 11-05-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:3612](#) 20-03-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2016:7160](#) 26-04-2016

RECHTSPRAAK

Belastingdienst past onjuist tarief en onjuiste vrijstelling toe. Geen navorderingsaanslag erfbelasting.

Erflater laat zijn broers en zuster als erfgenamen achter. Zij doen een juiste aangifte erfbelasting. De aanslag wordt echter opgelegd op basis van het kindtarief met toepassing van de kindvrijstelling. Nadat de inspecteur deze fout ontdekt, legt hij een navorderingsaanslag erfbelasting op op basis van artikel 16 lid 2 onder c AWR.

In het geautomatiseerde systeem is, in plaats van de code die hoort bij verre verwanten, die voor kinderen ingevoerd. Volgens de inspecteur is sprake van een schrijf- of tikfout. Volgens de rechtbank is dit niet aannemelijk geworden. De rechtbank vernietigt de navorderingsaanslag.

De keuze voor een tariefgroep, door middel van toekenning van een cijfercode, is gemaakt door de medewerker van de Belastingdienst. Deze heeft zelf bij de invoer de keuze voor de tariefgroep gemaakt. Daarmee is niet inzichtelijk geworden of deze medewerker een schrijf- of tikfout heeft gemaakt, dan wel dat sprake is van een onjuist inzicht in de feiten en/of het recht. De stelling van de inspecteur dat sprake is van een schrijf- of tikfout omdat hij ten aanzien van de tariefgroep de aangifte heeft willen volgen en dat, als hij op dit punt had willen afwijken van de aangifte, hij dit de erfgenamen zou hebben gemeld, verwerpt de rechtbank.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 14-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:3681

Zaaknummer: AWB - 16 _ 1417

Rechters: A.P. Vaatstra, M.J.C. Pieterse en V.F. R Woeltjes

Wetsartikelen: 16 AWR, 24 SW 1956 en 32 SW 1956

RECHTSPRAAK

Tuchtrecht. Klacht over het ontbreken van een testament.

Klager en zijn 25 jaar jongere partner hebben in 2004 een samenlevingscontract (zonder verblijvingsbeding) opgesteld bij de notaris. Klager heeft toen in een testament zijn partner tot erfgenaam benoemd. In 2006 hebben klager en zijn partner een recreatiewoning verkregen. Als de partner in 2016 voor klager overlijdt, verwijt klager de notaris dat de notaris in 2006 niet voldoende gewezen heeft op de gevolgen van het feit dat de partner geen testament had.

Omdat deze gevolgen de klager pas in 2016 duidelijk zijn geworden, is de klacht tijdig ingediend (art. 99 lid 15 WNA). Het hof wijst de klacht wel af, omdat in 2006 wel degelijk is gesproken over de erfrechtelijke situatie, maar de partner daarop niet heeft gehandeld.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 04-07-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:2608

Zaaknummer: 200.206.595/01 NOT

Rechters: J.C.W. Rang, A.C. Faber en T.K. Lekkerkerker

Wetsartikelen: 99 WNA

RECHTSPRAAK

Tuchtrecht. Econoom tijdens leven, legaat van de juridische huls en levering met onherroepelijke volmacht van erflater.

Twee broers zijn erfgenamen(-verwachters) van hun grootvader en van hun grootmoeder. Grootvader heeft in 1992 aan broer A de economische eigendom geleverd van een woning tegen betaling van een koopsom. Na het overlijden van beide grootouders heeft A in 2014, met gebruikmaking van de onherroepelijke volmacht die grootvader hem in 1992 gaf, de juridische eigendom van de woning aan zichzelf geleverd. De grootouders hadden in hun testamenten de juridische eigendom gelegateerd aan A, onder de verplichting om zijn recht op levering in de nalatenschap in te brengen.

Broer B klaagt dat de notaris partijdig en ondeskundig heeft gehandeld door mee te werken aan de levering in 2014. Het hof wijst de klachten af.

Volgens B was het recht op levering voortvloeiende uit de volmacht verjaard. Het gaat hier niet om een rechtsvordering die kan verjaren, aldus het hof. Op basis van de volmacht kon A op elk moment de overdracht bewerkstelligen. Na grootvaders overlijden kreeg grootmoeder weliswaar (mede) het bestuur over de woning – zij waren in algehele gemeenschap van goederen gehuwd – maar zij was als erfgenaam van grootvader in haar bestuursbevoegdheid beperkt door zijn onherroepelijke volmacht.

Voorts is voldoende aannemelijk geworden dat de economische eigendomsoverdracht en de (gelijktijdige) erfrechtelijke voorzieningen in de testamenten van de grootouders zijn gepleegd om A uiteindelijk de volle eigendom te verschaffen zonder overdrachtsbelasting verschuldigd te worden. Dit was destijds een gebruikelijke constructie. De notaris kon hieraan zijn medewerking verlenen. Slechts de door A betaalde koopsom – en niet de waarde van de woning – maakt onderdeel uit van de nalatenschap van de langstlevende van de grootouders (ECLI:NL:RBAMS:2016:6672).

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 04-07-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:2699

Zaaknummer: 200.206.740/01 NOT

Rechters: J.C.W. Rang, A.C. Faber en T.K. Lekkerkerker

Wetsartikelen: 3:74 BW, 3:77 BW en 4:182 BW

RECHTSPRAAK

Vruchtgebruik en testamentair bewind. Kortgedingrechter staat interen via pensioen-bv toe.

Erflater – overleden in 2002 – heeft drie stichtingen tot erfgenamen benoemd. Aan zijn echtgenote heeft erflater het vruchtgebruik van de nalatenschap gelegateerd, met ongeclausuleerde interingsbevoegdheid. Het vruchtgebruikkapitaal heeft hij zowel ten behoeve van de vruchtgebruiker als van de hoofdgerechtigden onder testamentair bewind gesteld. De echtgenote zelf en een derde zijn gezamenlijk bewindvoerders. In zijn testament heeft erflater zijn bedoeling van het bewind als volgt kenbaar gemaakt: 'Zoals uit één en ander blijkt beoog ik met dit bewind, naast de administratie en instandhouding van het kapitaal, ook de redelijke belangen van de vruchtgebruiker, waarvoor zo nodig het belang van de instandhouding van het kapitaal moet wijken en waarbij de andere bewindvoerder en de hoofdgerechtigden ernstig met de wensen van de vruchtgebruiker rekening zullen moeten houden en de bewindvoerders uiteindelijk beslissen.'

Het vruchtgebruik ziet op aandelen in een bv, die enkel een pensioenverplichting aan de echtgenote (77 jaar) heeft, en op een landgoed dat de echtgenote bewoont.

Het inkomen van de echtgenote is ontoereikend om in haar levensonderhoud te voorzien en de lasten van het landgoed te voldoen. Zij lijdt maandelijks een tekort van ruim 2.500 euro. De echtgenote vordert in kort geding maandelijks uitkeringen ten bedrage van dit tekort en een eenmalige uitkering ter delging van haar opgelopen schulden, beide te onttrekken aan de bv. De tweede bewindvoerder weigert medewerking hieraan en wil dat het landgoed wordt verkocht.

De voorzieningenrechter wijst de vorderingen van de echtgenote toe.

Erflater heeft blijkens het testament (art. 4:46 BW) prioriteit willen geven aan de verzorging van de echtgenote, boven de instandhouding van het kapitaal. De onttrekkingen aan de bv blijken na een uitkeringstest vooralsnog realiseerbaar. De bewindvoerders oefenen tezamen de zeggenschapsrechten op de aandelen uit (art. 4:171 BW, art. 143 Ow NBW) en kunnen de onttrekkingen bewerkstellingen met goedkeuring van het bestuur. Het bestuur kan deze

goedkeuring niet weigeren met als argument dat de duur van de periodieke uitkeringen onbegrensd is. Kan de bv door de onttrekkingen op enig moment haar pensioenverplichting jegens de echtgenote niet meer nakomen, dan kan de echtgenote het bestuur daarvoor niet aansprakelijk stellen. De onttrekkingen vinden immers plaats op initiatief van de echtgenote zelf.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 04-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:3560

Zaaknummer: 5950154 AV EXPL 17-18 EW/1366

Rechters: G.H. Gaertman

Wetsartikelen: 4:46 BW, 4:171 BW en 143 Ow NBW

RECHTSPRAAK

Curandus krijgt toestemming om testament te maken.

X staat sinds 1989 onder curatele wegens een geestelijke stoornis. X verzoekt de kantonrechter toestemming om een testament te maken (art. 4:55 lid 2 BW). In het bijzijn van de curandus en een gemachtigde van X heeft X zijn testament besproken met een notaris. Daarop is een concept gevolgd waarin twee zendingsorganisaties tot erfgenamen zijn benoemd en vijftien legaten aan andere goede doelen zijn opgenomen. De erfgenamen en een aantal legatarissen zijn door de curator aan X voorgesteld, volgens de curator in aansluiting op de wensen van de vooroverleden ouders van X.

Volgens de kantonrechter overziet X de gevolgen van zijn testament. De kantonrechter geeft goedkeuring, onder de voorwaarde dat de Waddenvereniging, die X ter zitting ook blijkt te willen bedenken, ook nog een legaat krijgt. Voorts moet het testament binnen drie maanden na deze beschikking worden verleden in aanwezigheid van getuigen, waaronder de curator.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 30-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:3381

Zaaknummer: 5735840 UT 17-1800

Rechters: A.M. Crouwel

Wetsartikelen: 4:55 BW

RECHTSPRAAK

Executeur voldoet legitimaire vordering niet. Onrechtmatige daad. Legitimaris heeft geen afstand gedaan of recht verwerkt.

Vader en moeder overlijden kort na elkaar. Zij hebben een zoon onderfd. Een ander kind is executeur.

De onderfde zoon doet beroep op zijn legitieme portie in beide nalatenschappen. De executeur wikkelt de nalatenschap echter af zonder de legitimaire vordering van de zoon te voldoen.

De executeur stelt dat de zoon – nadat hij zijn legitieme had ingeroepen – per e-mail afstand (art. 6:160 BW) heeft gedaan van zijn legitimaire vordering. De rechtbank leidde uit het e-mailbericht geen afstand af, het hof evenmin. Het had op de weg van de executeur gelegen om bij de zoon te verifiëren of hij daadwerkelijk afstand deed van zijn legitieme.

Subsidiar beroept de executeur zich op rechtsverwerking aan de zijde van de zoon. Rechtbank en hof wijzen dit ook af.

De executeur heeft zijn wettelijke plicht om de legitimaire vordering van de zoon (art. 4:7 lid 1 onder g BW) te voldoen uit de nalatenschap (art. 4:144 lid 1 BW, art. 4:150 lid 1 BW), verzaakt. De executeur heeft hierdoor toerekenbaar onrechtmatig gehandeld jegens de zoon en hij moet hem de geleden schade – legitieme portie en wettelijke rente – vergoeden.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 27-06-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:2057

Zaaknummer: 200.183.292

Rechters: A.N. Labohm, E.A. Mink en O.I.M. Ydema

Wetsartikelen: 4:7 BW, 4:144 BW, 4:150 BW en 6:160 BW

RECHTSPRAAK

Procesrecht. Processueel ondeelbare rechtsverhouding. Toepassing van HR 10 maart 2017.

Drie dochters erven van moeder. Dochter 1 stelt een vordering in tegen de nalatenschap. In eerste aanleg heeft zij dochters 2 en 3 gedagvaard. Tegen dochter 3 wordt dan verstek verleend. In hoger beroep dagvaardt dochter 2 alleen dochter 1.

Er is sprake van een processueel ondeelbare rechtsverhouding. Het hof ziet zich daarom genoodzaakt om dochter 2 ambtshalve de gelegenheid te geven dochter 3 alsnog als partij in het geding te betrekken door oproeping (art. 118 Rv). Anders kan de rechter geen beslissing nemen die alle partijen bindt. Dit volgt uit het arrest van de Hoge Raad van 10 maart 2017 (ECLI:NL:HR:2017:411).

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 20-06-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:2032

Zaaknummer: 200.190.767

Rechters: A.N. Labohm, A.E. Sutorius-van Hees en A.S. de Mertens Jong

Wetsartikelen: 118 Rv

RECHTSPRAAK

***Legitimair massa. Waardering aandelen en verliescompensatie.
Onbetaalde rente papieren schenking.***

Dit tussenarrest (en het eindarrest ECLI:NL:GHSHE:2017:3135) is een vervolg op Rb. Oost-Brabant 23 juli 2014 (ECLI:NL:RBOBR:2014:4152).

Ouders (overleden 2008) hebben een van hun kinderen onterfd (eiser). Eiser twist met zijn twee broers over de berekening van de legitimair massa.

Een geschil betreft de waardering van vaders aandelen in een beleggingsmaatschappij. Volgens eiser vergroot de mogelijkheid van compensatie van in 2008 geleden verlies met in de toekomst te behalen winst (art. 20 Wet Vpb) de waarde van de aandelen. De rechtbank en het hof volgen eiser hierin niet. Uitgangspunt is de waarde onmiddellijk na het overlijden (art. 4:65 BW jo. art. 4:6 BW). De legitimair is sinds 2003 geen deelgenoot meer in de nalatenschap, maar enkel schuldeiser (art. 4:7 lid 1 onder g BW). Daarom is voor de waardering in het kader van de legitieme niet de verdelingswaarde bepalend, maar de objectieve verkoopwaarde (de waarde in het economisch verkeer) (vgl. Burgerhart, *Waarde en erfrecht*, 2008, p. 185). Na verkoop van de aandelen aan een derde bestaat de mogelijkheid van verliesverrekening niet langer, zodat deze mogelijkheid de objectieve verkoopwaarde niet doet toenemen.

De ouders hebben papieren schenkingen gedaan aan de twee broers. De overeengekomen rente van 7 procent per jaar hebben zij tijdens leven niet voldaan. De twee broers brengen de renteschuld in aftrek op de legitimair massa als schuld in de zin van artikel 4:7 lid 1 onder a BW. Eiser stelt dat de rente (net als de hoofdsom) een quasi-legaat (schenking) is in de zin van artikel 4:126 lid 1 BW jo. art. 4:7 lid 1 onder i BW en daarom niet in aftrek komt (art. 4:65 BW). De rechtbank was dit met eiser eens. Volgens het hof heeft de rentevergoeding een andere grondslag dan de hoofdsom. De rentevergoeding is geen schenking, maar een afzonderlijke verplichting.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 12-04-2016

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2016:1432

Zaaknummer: 200.159.123_01

Rechters: B.A. Meulenbroek, Y.L.L.A.M. Delfos-Roy en J.H.C. Schouten

Wetsartikelen: 20 Wet Vpb, 4:6 BW, 4:7 BW, 4:65 BW, 4:78 BW en 4:126 BW

RECHTSPRAAK

Edelweissroute. Artikel 66 lid 3 SW 1956 heeft niet onbeperkt terugwerkende kracht.

Vader overleed in 1982, met achterlating van echtgenote en kinderen als erfgenamen. Met inschakeling van een notariskantoor is toen successieaangifte gedaan. Hierin is alleen het in Nederland gelegen vermogen gemeld. Het buitenlandse vermogen – bijna 120 miljoen gulden – is niet vermeld.

De weduwe wil in 2012 gebruikmaken van de inkeerregeling (art. 67n AWR). Zij en de kinderen krijgen vervolgens navorderingsaanslagen erfbelasting opgelegd.

In geschil is of artikel 66 lid 3 SW 1956 ook van toepassing is op gevallen zoals het onderhavige, waarin de navorderingsbevoegdheid op 1 januari 2012 al was verjaard. Volgens de rechtbank (ECLI:NL:RBNHO:2016:8040) volgde uit artikel 66 lid 3 SW 1956 en uit de wetsgeschiedenis dat verjaring voor 2012 aan navordering in de weg staat. Artikel 66 lid 3 SW 1956 heeft in die zin niet onbeperkt terugwerkende kracht.

Het hof bevestigt dit vonnis thans. Volgens de inspecteur is de tot 1 januari 1985 geldende tekst van artikel 66 SW 1956 hier nog steeds van toepassing en heeft de inspecteur nog navorderingsbevoegdheid. Rechtbank en hof achten de per 8 juni 1991 in werking getreden tekst van artikel 66 SW 1956 (verlengde navorderingstermijn van 12 jaar) van toepassing (want belastbaar feit uit 1982) en daarom is die navorderingsbevoegdheid vervallen.

Het hof ziet geen reden om, naast vergoeding van invorderingsrente, aanvullende schadevergoeding van misgelopen rendement toe te kennen aan de erfgenamen (art. 128 Iw 1990, ECLI:NL:HR:2005:AT2884, BNB 2007/77). Ook wijst het hof integrale kostenvergoeding af. Pas kort voor zitting werd door het arrest ECLI:NL:HR:2017:356 duidelijk dat het standpunt van de inspecteur onhoudbaar was. Van 'tegen beter weten in' procederen was tot dan geen sprake. De keuze om door te procederen in plaats van de zaak aan te houden, valt binnen de discretionaire bevoegdheid van de inspecteur.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 05-07-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:2600

Zaaknummer: 16/00496

Rechters: E.A.G. van der Ouderaa, J. den Boer en M.J.L. Mastboom

Wetsartikelen: 66 SW 1956, 67n AWR en 128 lw 1990

RECHTSPRAAK

***Verdeling van bedrijfspand dat is verhuurd aan bv van erfgenamen.
Redelijkheid en billijkheid tussen erfgenamen.***

Vader laat bij zijn overlijden in 2005 vijf kinderen als erfgenamen achter. Tot zijn nalatenschap behoort een bedrijfspand dat is verhuurd aan de bv van twee kinderen, X en Y. De andere drie kinderen eisen vaststelling van de wijze van verdeling (art. 3:178 BW). Zij verlangen dat het bedrijfspand onverhuurd wordt verkocht en de opbrengst gelijkmatig wordt verdeeld. Het hof gaat, net als de rechtbank in eerste instantie, hierin mee.

Het feit dat het pand in verhuurde staat minder opbrengt dan in onverhuurde staat, is geen reden om de gevorderde verkoop af te wijzen. X en Y kunnen namens de bv meewerken aan het einde van de huur en zo in het belang van de nalatenschap handelen. Zij – althans de bv – willen, met hun pensioen in zicht, de huur niet eindigen. Dit argument weegt volgens het hof niet op tegen het recht van de andere drie erfgenamen om niet nog langer (dan 12 jaar) in een onverdeeldheid te blijven. Bovendien is niet concreet wanneer X en Y met pensioen gaan, is niet duidelijk waarom zij hun onderneming niet in het belendende pand (van een van hen) kunnen uitoefenen en is de huurprijs onzakelijk en sinds 1983 niet geïndexeerd.

Onder deze omstandigheden brengt de redelijkheid en billijkheid die erfgenamen jegens elkaar in acht dienen te nemen (art. 3:166 lid 3 BW) mee, dat van X en Y kan worden verwacht dat zij meewerken aan de onverhuurde verkoop van het pand, zodat alle erfgenamen van de opbrengst kunnen profiteren.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 20-06-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:2793

Zaaknummer: 200.186.318_01

Rechters: W.H.B. den Hartog Jager, M.G.W.M. Stienissen en J.W. van Rijkom

Wetsartikelen: 3:166 BW en 3:178 BW

RECHTSPRAAK

Verzoek om machtiging tot verwerping namens minderjarige erfgenamen afgewezen. Termijnoverschrijding.

X verwerpt een nalatenschap op 23 december 2016. Hierdoor komen zijn minderjarige kinderen bij plaatsvervulling als erfgenamen op (art. 4:12 BW). Meer dan drie maanden later verzoekt X machtiging om namens zijn kinderen de nalatenschap te verwerpen (art. 4:193 lid 1 BW). De kantonrechter wijst de machtiging af omdat de machtiging te laat is verzocht. De driemaandstermijn (art. 4:193 lid 1 BW) is op 23 december 2016 aangevangen.

X heeft niet om verlenging van de termijn verzocht (art. 4:193 lid 1 BW jo. art. 4:192 lid 2 BW) en het wettelijk systeem geeft onvoldoende aanknopingspunten om het verzoek tot machtiging ook op te vatten als een verzoek tot verlenging van de termijn. De nalatenschap geldt als beneficiair aanvaard door de kinderen (art. 4:193 lid 3 BW).

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 11-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:4414

Zaaknummer: 5944243/EZ/17-109 11052017

Rechters: J.W. Rijksen

Wetsartikelen: 4:12 BW, 4:192 BW en 4:193 BW

RECHTSPRAAK

Discussie over uitdelingslijst en verdeling overschot. Kantonrechter geeft vereffenaar aanwijzingen.

X is tot vereffenaar benoemd in de nalatenschappen van de ouders van acht erfgenamen.

Bij het aanbieden van de uitdelingslijst verzoekt X de kantonrechter om vaststelling van zijn loon (art. 4:206 lid 3 BW). De erfgenamen vragen de kantonrechter het loon te matigen, maar deze acht de erfgenamen hierin niet-ontvankelijk. De kantonrechter beoordeelt of het gevraagde loon hem redelijk voorkomt en dat is het geval, mede gelet op de complexiteit van de vereffening die in ieder geval veroorzaakt wordt door verstoorde verhoudingen tussen de erfgenamen onderling. Voor het opstellen van de definitieve uitdelingslijst zal X, onder overlegging van een urenspecificatie, om vaststelling van zijn definitieve loon moeten verzoeken.

Verschillende erfgenamen verzetten zich tegen de rekening en verantwoording en de uitdelingslijst. Volgens de kantonrechter komen alleen de in artikel 4:7 lid 1 BW genoemde schulden voor opname in de uitdelingslijst – en dus verzet – in aanmerking. Hiertoe behoren niet de (aanspraken op) aandelen in de nalatenschap van de erfgenamen en de vorderingen van erfgenamen jegens elkaar. Het verzet kan ook geen betrekking hebben op het in de lijst opgenomen verdelingsvoorstel van X. De verdeling vindt pas plaats nadat de uitkering aan de schuldeisers heeft plaatsgevonden en de vereffening met een overschot is geëindigd. De vereffenaar moet er dan voor zorgdragen dat de nalatenschap wordt verdeeld (art. 4:226 lid 2 BW). Het is niet de taak van de vereffenaar om zelf te verdelen.

De kantonrechter geeft X aanwijzingen omtrent de definitieve uitdelingslijst (art. 4:210 lid 1 BW). Als de erfgenamen niet binnen vier weken na toezending van deze lijst X schriftelijk en eensluidend berichten op welke wijze de verdeling moet plaatsvinden, geeft X het saldo van de boedelrekening af aan de Staat conform artikel 4:226 BW.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 20-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:3612

Zaaknummer: 5272861 UT VERZ 16-16554, 5164960 UT VERZ 16-1276

Rechters: M.H.F. van Vugt

Wetsartikelen: 4:7 BW, 4:206 BW, 4:210 BW en 4:226 BW

RECHTSPRAAK

Voorschot op loon vereffenaar toegewezen, mits verzoek voldoende concreet.

X is benoemd tot vereffenaar in een nalatenschap. X verzoekt de kantonrechter op de voet van artikel 4:206 lid 3 BW om voorschotbetalingen op basis van een bepaald uurloon. X licht slechts toe dat de nalatenschap negatief, complex en bewerkelijk is.

In een eerdere procedure heeft Hof Arnhem-Leeuwarden (ECLI:NL:GHARL:2015:7022) X de mogelijkheid gegeven om aan de kantonrechter een concreet verzoek te doen om een voorschotbedrag vast te stellen.

Volgens de kantonrechter is geen sprake van zo'n concreet verzoek, maar slechts van een voorstel om een wijze van declareren vast te stellen. De kantonrechter stelt X in de gelegenheid om alsnog een concreet verzoek tot toekenning van een voorschot te doen. Dit verzoek moet inhouden: het toe te kennen voorschotbedrag, een specificatie van werkzaamheden conform artikel 6.1 van de Recofarichtlijnen, het te hanteren uurtarief en een verslag conform artikel 73a Fw.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 26-04-2016

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2016:7160

Zaaknummer: 4450833

Rechters: W.C. Haasnoot

Wetsartikelen: 4:206 BW en 73a Fw